

РЕШЕНИЕ

№ 1846

гр. София, 15.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **516** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП). Образувано е по жалба на С. Н. К. от [населено място], подадена чрез адв. М. С., срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1599#6 от 16.09.2024 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021, издадено от заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", в частта, с която е отказано подпомагане по Подмярка 13.2/НР2, СЕПП, мярка 12/Натура 2000, СПП, ЗДП, във връзка с подадено заявление с УИН 22/130521/03891 за кампания 2021 г. /предметът на спора е конкретизиран в с.з. на 04.11.2025 г. – л. 271 гр./.

Жалбоподателят излага твърдения, че актът е незаконосъобразен и немотивиран, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и в нарушение на материалния закон. Оспорва законосъобразността на проверките на заявените площи, които са извършени на място, в периода 05-06.10.2021 г., тъй като не е бил предварително уведомен. Наред с това излага подробни съображения, че докладът с резултатите от осъществените проверки също не му е връчен по надлежен ред. Сочи, че не са били изчерпани всички възможни способи предвидени в чл. 18а от АПК, за да пристъпи административния орган към връчване на доклада по реда на чл. 18а, ал.10 от АПК. В тази връзка оспорващият изтъква, че е бил лишен от правото да изложи своите възражения, което представлява съществено процесуално нарушение. В подкрепа на тезата си се позовава на Решение № 5298 от 18.05.2023 г. по адм. дело № 6287/2022 г. на ВАС, V отделение. Изразява се несъгласие също така с определените намаления по заявените схеми и мерки за кампания 2021 г., тъй като площите неправилно са приети за изцяло или

частично недопустими. В този смисъл, счита, че е недоказано наличието на посочените в таблица № 1 конкретни правни норми от приложимата Наредба № 2 от 26.03.2018 г. Поддържа, че площите отговарят на критериите по Наредбата. В частта за Натура 2000 сочи, че от страна на административния орган не са били съобразени условията и редът за подпомагане по тази мярка, съдържащи се в Наредба № 3 от 23.02.2011 г. за условията и реда за прилагане на мярка 213 „Плащане по Натура 2000 и плащания, свързани с Директива 2000/60/ЕО – за земеделски земи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г. В тази връзка се позовава на разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 2 от Наредба № 3, според която в парцелите в защитени зони „Натура 2000“ съществува забрана за премахването на съществуващите ландшафтни елементи. Като допълнително основание за незаконосъобразността на акта, в частта относно „Натура 2000“, посочва, че при извършените проверки на площите в периода 05-06.10.2021 г. не са констатирани несъответствия по отношение на допустимостта на площите. По тези съображения се претендира отмяна на издаденото, след повторно разглеждане на заявлението за подпомагане за кампания 2021 г., уведомително писмо (УП).

В съдебно заседание оспорващият, чрез адв. С., която поддържа жалбата и моли съда да отмени уведомителното писмо. Претендира разноски по списък (л. 282 – 1010 лева). В писмени бележки, депозирани на 22.12.2025 г., излага подробни съображения за основателност на жалбата. Позовава се и на практика на СЕС – Решение на Съда от 23 октомври 2025 година по дело № С-267/24 с предмет преюдициално запитване на Административен съд Варна, в рамките на производство по дело „Къневи Комерс ДС“ ЕООД срещу Заместник изпълнителен директор на ДФЗ, според което, в частта относно въпрос № 3 СЕС приема, че Член 15, параграф 1 от Делегиран Регламент № 640/2014, Изменен с Делегиран регламент 2016/1393, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска практика на компетентния национален орган, при която, при която бенефициерът на подпомагането не бива уведомен за проверката на място, нито за резултата от него.

Ответникът – Заместник изпълнителният директор на Държавен фонд "Земеделие" (ДФЗ), чрез процесуалния си представител и в писмени бележки, поддържа становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и моли съда да я отхвърли. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение поискано от оспорващия. Претендира юрисконсултско възнаграждение, съгласно представен списък /л. 288/.

Административен съд – София град, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл. 168 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, че жалбоподателят като земеделски производител, регистриран в Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК) с Уникален регистрационен номер (УРН) 702696, е подал на 04.05.2021 г. заявление за подпомагане /форма за физически лица/ с УИН: 22/130521/03891 за кампания 2021 г. /л. 68 и сл. от делото/. В заявлението са посочени следните схеми и мерки за подпомагане: СЕПП, СПП, ЗДП, плащания по Натура 2000 Р. директива за водите (Мярка 12) и Компенсационни плащания в други райони, засегнати от значителни природни ограничения /Подмярка 13.2/НР2/. В резултати от автоматични проверки на въведените данни в заявлението е отбелязано (л. 81 и сл. от делото), че площта заявена по Натура 2000 е заявена с култура различен тип от типа земя, заявените площи попадат във Физически блокове с НТП „Трайно неподходящи за подпомагане“, неземеделските площи в случай, че не се установи земеделска дейност върху тях са недопустими за подпомагане, заявени площи или част от тях попадат извън полигоните с площи допустими за подпомагане, площи, излизат извън площите, подходящи за подпомагане, попадащо/прилежащо към недопустимата част не участва в

окончателната калкулация. Жалбоподателят се е подписал, че е запознат с резултатите от извършените автоматични проверки (л. 82 от делото).

На 31.05.2021 г. от жалбоподателя е подадено ново заявление за подпомагане за 2021 г. /форма за физически лица, на л. 87, гръб/, относно същите парцели, но с редактирани данни, тъй като допълнително са заявени схеми и мерки: СЗ-КЛЧ и ПНДП, като първото - СЗ-КЛЧ е засегнато в оспорения акт/по СЕПП, СПП и ЗДП, СЗ-КЛЧ, ПНДП, Плащания по Натура 2000 и Р. директива за водите Мярка12 и Компенсационни плащания в други райони, засегнати от значителни природни ограничения /подмярка 13.2/НР2/. Жалбоподателят се е запознал с резултатите от автоматичните проверки (л. 97 и сл. от делото).

Със Заповед № 445940/23.09.2021 г. на началник отдел Регионален технически инспекторат към ОДЗ Х. е разпоредено да бъде извършена проверка на място на заявените парцели от жалбоподателя, находящи се в област Х. - [населено място], [община] и [населено място], [община] /л. 30 от адм. дело 2422/2023 г. по описа на АССГ/. Проверката е възложена на служител (експерт) И. Б. Б.. За резултатите от проверката е изготвен доклад за проверка на място „Натура 2021“, изготвен от служителя, определен да извърши проверката (л. 35 - 63 от адм. дело 2422/2023 г. по описа на АССГ). Съгласно отразените на стр. 2 от доклада данни: кандидатът е бил информиран за предстоящата проверка на 04.10.2021 г. в 16.30 ч., а началото на проверката е на 05.10.2021 г. Забележки и нередности не са установени и е вписано, че по време на проверката на място са направени цветни снимки на парцелите, отразяващи състоянието им към момента на проверката.

Издадена е и Заповед № 447611/23.09.2021 г. за проверка на място на посочените в нея парцели, съвпадащи с част от посочените парцели в Заповед № 445940/23.09.2021 г. с по-кратък срок на извършване /л. 64 от делото/. Изготвен е доклад от проверка на място чрез дистанционен контрол /ДК/ и бърза проверка на място /БПНМ /л. 150-202/. Обобщените резултати от проверка са посочени в таблица /л. 200, гръб/. Изготвен е и доклад за проверка на площи чрез ДК /л. 99-149/, като обобщените резултати са посочени в таблица на л. 147 от делото.

До жалбоподателя К. е изготвено и изпратено Уведомително писмо с изх. № 01-262-6500/859 от 25.10.2021 г., подписано от Началника на отдел „РТИ“ Х. – ОД Х., с което е изпратен докладът за проверка на площите (л. 61, 62 от делото). В писмото е посочено, че допустимостта на всеки парцел е установена чрез физическа проверка на място, чрез методи за дистанционно наблюдение, използвани спътникови изображения или комбинация от двата метода. Посочено е, че за всички постоянно затревени площи, попадащи в обхвата на слой „Постоянно затревени площи“, се извършва допълнителна проверка за спазване на забраната за преобразуване и разораване, а декларираните екологично насочени площи се считат за установени, когато отговарят на критериите посочени в чл. 45 от Делегиран регламент (ЕС) № 639/2014 г. на Комисията и изискванията, посочени в чл. 6-13 от Наредба № 3 от 17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания. Изрично е отбелязано, че след запознаване с доклада, кандидатът има възможност да направи своите забележки и възражения в писмен вид в рамките на 14 дни от датата на получаване на уведомителното писмо на адрес – ДФЗ, [улица], Дирекция „Технически инспекторат“, отдел „Контролни проверки“.

Това уведомително писмо не е получено от жалбоподателя, видно от Уведомление от 14.02.2022 г. /л. 58/, като за доказването на това обстоятелство е представено известие за доставяне от 16.12.2021 г., върнато като непотърсено /л.212/.

Видно от приложения по делото Протокол за уведомяване № 6 от 14.02.2022 г. /л. 57/, на 28.02.2022 г. в РТИ – Х. е поставено съобщение на таблото за уведомления/сайта на ДФЗ до изрично посочени земеделски производители, от които и С. К., със срок до 15.03.2022 г.

От докладна записка на зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие, заведената на 23.02.2022 г. (л. 60), се установява, че във връзка с акредитираните процедури за работа на дирекция „Технически инспекторат“, относно върнати уведомителни писма, поради неточен или непълен адрес, било разпоредено уведомлението да се качат на сайта на ДФ „Земеделие“ на дата: 01.03.2022 г.

Въз основа на извършените проверки било издадено Уведомителното писмо с изх. № 02-220-6500/1599 от 13.01.2023 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 г. от заместник изпълнителния директор на ДФЗ, което е връчено на жалбоподателя чрез УП на СЕУ на 28.01.2023 г. (л. 25 – 29 от адм. дело № 2422/2023 г. по описа на АССГ).

Срещу така издаденото уведомително писмо, относно частта, с която са наложени парични намаления на подпомагането по Подмярка 13.2/НР 2, СЕПП, мярка 12/Натура 2000, СПП, ЗДП и СЗ-КЛЧ, за кампания 2021 г, е подадена жалба от С. К. и е образувано адм. дело № 2422/2023 от 2022 г. по описа на Административен съд София – град. С Решение № 1037 от 16.02.2024 г. съдът отменя горепосоченото УП изх. № 02-220-6500/1599 от 13.01.2023 г., в оспорената му част и изпраща преписката на заместник изпълнителния директор на ДФЗ за ново произнасяне по заявлението за подпомагане за кампания 2021 г. с УИН 22/130521/03891 на С. К., съобразно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Основният мотив за отмяна на оспореното УП е приетата от съда неяснота по отношение на волята на административния орган, поради непосочване на адекватно и относимо фактическо и правно основание в същото за постановения отказ /намаление/ за финансово подпомагане, т.е. поради липса на мотиви, и преписката е върната за ново произнасяне. Решението е влязло в сила на 09.03.2024 г.

При новото разглеждане на преписката, и в изпълнение на указанията дадени с влязлото в сила Решение № 1037 от 16.02.2024 г. по адм. дело № 2422/2023 г. по описа на АССГ, заместник изпълнителният директор на ДФЗ издава второ по ред Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021, с изх. № 02-220-6500/1599#6 от 16.09.2024 г., с което са наложени парични намаления на подпомагането по Подмярка 13.2/НР 2, СЕПП, СПП, ЗДП, мярка 12/Натура 2000 и СЗ-КЛЧ, по заявлението за подпомагане с УИН 22/130521/03891 за кампания 2021 г., предмет на оспорване по настоящото дело.

В уведомителното писмо се посочва, че общата оторизирана сума е изчислена чрез Интегрирана система за администриране и контрол /ИСАК/ след извършването на задължителни административни проверки и проверки на място /в съответствие с чл.37 от ЗПЗП/ на данните в подаденото заявление за подпомагане. Тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на ИСАК, поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП.

Изложено е, че съгласно декларираните от заявител данни и след извършване на горесцитираните проверки, в таблица 1 са посочени площите, за които са констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане. За тези площи РА намалява или отказва финансово подпомагане, на основание чл.43, ал.4 във връзка с ал. 3 от ЗПЗП, както и разпоредбите на чл.13 на Наредба № 6 от 24.02.2015г за прилагане на мярка 13 „Плащания за райони с природни или други специфични ограничения“ от ПРСР за периода 2014-2020г.

В Таблица 1, на стр. 2-4 от акта са посочени следните данни: колона 1 идентификатор на деклариран БЗС/парцел, колона 2 площ на деклариран парцел /ха/, колони 3-5 площи след извършени проверки по чл. 37 от ЗПЗП, колона 6 установена площ БЗС/парцел /ха/, Колона 7

разлика между декларираната и установената площ на БЗС/парцел /наддекларирана площ/ /ха/, колона 8 установена площ БЗС/парцел /мярка 13 ха/, колона 9 Разлика между декларираната площ и установената площ на БЗС/парцел /наддекларирана площ/ /мярка 13 /ха/ и колона 10 Причини за недопустимост на площите. Видно от съдържанието на таблица № 1, в същата фигурират 13 бр. декларирани БЗС (блокове земеделски стопанства), описани в нея, които частично или изцяло са счетени за недопустими за подпомагане от административния орган. От вписаното в колона 10 се установява, че съгласно чл. 10, ал. 2, т. 1 от Наредба № 2 от 26.03.2018 г. за критериите за допустимост е приет извод, че 6 бр. от заявените парцели са изцяло недопустими, не се поддържа като ливада за косене, а относно 7 бр. е прието, че част от съответния парцел е недопустим, като е посочена и съответната измерена недопустима площ.

Към таблица № 1 са дадени пояснения, като по отношение колона 4 Площи след извършени проверки по чл. 37 от ЗПЗП-Площ на парцела след извършена ПнМ /ха/ е отбелязано, че площта на БЗС/парцел, установена чрез дистанционна проверка на място, извършена от Технически инспекторат към РА със заявка № 436286 от 03.08.2021 г. и последваща бърза проверка по заявка № 447611 в периода 05-06.10.2021 г. За резултатите от проверката е изготвено уведомително писмо с изх. № 01-262-6500/859 от 25.10.2021 г., като към него са приложени контролните листа от проверките. В това писмо било указано, че кандидатът има право на забележки и възражения в писмен вид в рамките на 14 дни от датата на получаване на уведомителното писмо. В указания срок в ДФ „Земеделие“ не е постъпило възражение от кандидата. Посочено е също така, че Разплащателната агенция (РА) намалява размера на плащането или отказва плащане, когато кандидатът за подпомагане е заявил площи, които не стопанисва или е заявил площи, които не отговарят на условията за допустимост за подпомагане. Прилагат се разпоредбите съответно на чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП и чл. 13, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2015 г. – Мярка 13 /подмярка 13.1/НР1 Компенсаторни плащания в планински райони, подмярка 13.2/НР2 компенсаторни плащания за други райони, засегнати от значителни природни ограничения и подмярка 13.3/НР3 Компенсаторни плащания за други райони, засегнати от специфични ограничения. Дадено е пояснение, че колона 10 – Причини за недопустимост на площите: 1* - недопустима площ, констатирана вследствие на извършена дистанционна проверка на място от Технически инспекторат към РА със заявка № 436289 от 03.08.2021 г. и последваща бърза проверка на място със заявка № 447611, в периода 05-06.10.2021 г.

Въз основа на установените площи, по съответните схеми/мерки, базирани на площи и допълнителните условия за допустимост на съответните схеми/мерки в таблица № 14 на процесното УП са посочени оторизираните суми. В колона 2 е посочена исканата сума – по Подмярка 13.2/НР 2 – 2745,94 лева, в колона 6 е посочена оторизирана сума – 2083,42 лева. В колона 2 е посочена исканата сума по СЕПП – 10863,59 лева, в колона 6 е посочена оторизирана сума - 8170,63 лева. В колона 2 е посочена исканата сума по Мярка 12/Натура 2000 – 10100,38 лева, в колона 6 е посочена оторизирана сума – 7666,29 лева. В колона 2 е посочена исканата сума по СПП – 4132,20 лева, в колона 6 е посочена оторизираната сума – 4063,65 лева. В колона 2 е посочена исканата сума по ЗДП – 6830,74 лева, в колона 6 е посочена оторизираната сума – 6069,13 лева. В колона 2 е посочена поисканата сума по СЗ - КЛЧ – 1680,12 лева, а в колона 6 е посочена оторизираната сума – 1586,16 лева. В колона 2 е посочена исканата сума по Възстановяване от ФД – 406,21 лева, която изцяло е оторизирана от административния орган, видно от колона 6.

Уведомителното писмо е връчено лично на жалбоподателя на 23.11.2024 г., видно от отразеното на представения по делото екземпляр на акта /л. 38, гръб/.

В хода на съдебното производство, са приети представените от ответника писмени

доказателства, съдържащи се в административната преписка, вкл. заявлението за подпомагане на жалбоподателя за 2021 г., резултатите от автоматичните проверки на въведените данни в заявлението за подпомагане, декларации и други.

Приобщени по делото са и допълнително представените на 27.02.2025 г. от процесуалния представител на ответника писмени доказателства във връзка с изпълнение на процедурата по чл. 26б, ал. 4 от ЗПЗП (л. 208 и сл. от делото), както и тези ангажирани на 04.11.2025 г. в о.с.з. (л. 258-264).

Приобщено по делото е и адм. дело № 2422/2023 г. по описа на Административен съд София - град.

По делото е назначена и приета без възражения от страните Съдебно – техническа експертиза (СТЕ), изготвена от вещото лице инж. С. К.. От заключението на вещото лице, относно първи въпрос (Кои от заявените блокове на земеделски стопанства (БЗС), респ. части от тях (като номер, местонахождение и площ) са недопустими за подпомагане и какви са конкретните причини за заявените схеми и мерки за директни плащания, а именно: схема за единно плащане на площ (СЕПП), за схемата за преразпределително плащане (СПП), компесаторни плащания за други райони, засегнати от значителни природни ограничения подмярка 13.2/ НР2, практики, които са благоприятни за климата и околната среда (ЗДП), вкл. кои от площите са установени като недопустими за подпомагане при извършената административна проверка и проверка на място?) се установява, че по отношение на парцелите с идентификатори - 61491-268-1-1; 70055-1379-4-1; 70055-143-6-1; 70055-11478-3-1; 70055-276-3-1; 70055-964-3-1, при извършените проверки е констатирано, че площите са изцяло недопустими, а относно парцели с идентификатори - 70055-1615-20-1; 70055-1627-12-1; 70055-259-1-1; 70055-26-27-1; 70055-26-29-1; 70055-447-4-1 и 70055-978-3-1 е измерена недопустима площ (като парцелите - 70055-1615-20-1 и 70055-447-4-1 дори са с оставащ парцел под минималната допустима площ за подпомагане площ от 0.1 ха. Експертът е обобщил, общата установена недопустима площ от направените проверки е в размер на 5.42 ха. В заключението посочва още, че прави впечатление, че недопустими площи са установени само при парцели, за които проверката на място е правена чрез измерване на място, а не чрез дистанционни методи.

Относно поставеният втори въпрос вещото лице е дало заключение, че по мерките за подпомагане са заявени всички обработвани от жалбоподателя 48 парцела с обща площ от 56.16 ха, като за мярка СПП съгласно относимото законодателство участват само първите 30 ха. В таблицата по-долу въз основа на направените проверки на установените при извършените проверки на място недопустими площи са изчислени по мерки общия размер на недопустимите (наддекларираните) площи, както и процента на наддеклариране, представляващ съотношението в проценти, а установените наддекларирани площи спрямо установените допустими за подпомагане площи. Конкретно, по СЕПП и М13.2 от заявена площ от 56.16 ха е установена недопустима площ от 5,42 ха, които се равняват на 10,68 % наддеклариране. Видно от таблицата в заключението, за мярка СПП няма установено наддеклариране, тъй като в заявяването участват само 30 ха. За мярка ЗДП процент на наддеклариране не се отчита, като само установените площи участват в подпомагането.

Съдът кредитира експертното заключение като компетентно изготвено и даващо отговор на поставените задачи. Същото е мотивирано, съответства на събраните доказателства и следва да се приема и за обосновано предвид представените по делото писмени

доказателства, които са послужили за формиране на експертните изводи на вещото лице. Експертът е анализирал коректно събраните доказателства и е изградил последователни, компетентни и вътрешно непротиворечиви изводи.

При така установената по делото фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 168 от АПК във връзка с чл. 142 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само с тези, посочени от оспорващия. Необходимо е да са налице, в тяхната съвкупност, всички изисквания за валидност на административния акт, а именно: да е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административнопроизводствените правила, да не противоречи на материално правните разпоредби и да съответства на целта на закона.

По делото липсва спор, а и от писмените доказателства се установява, че процесното Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1599#6/16.09.2024 г. е издадено от компетентен орган. Общественият отношения, свързани с прилагането на схемите и мерките на Общата селскостопанска политика на ЕС, се уреждат със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), който определя структурите и процедурите за прилагане на мерките и дейностите, органите и тяхната компетентност, както и организационните връзки между тях. Според чл. 11а от ЗПЗП Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика. С разпоредбата на чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП изпълнението на функциите на Разплащателна агенция е възложено на Държавен фонд "Земеделие". На основание чл. 20а от ЗПЗП изпълнителният директор на Държавен фонд "Земеделие" организира и ръководи дейността на Разплащателната агенция и я представлява. По силата на чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП изпълнителният директор на ДФЗ може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по ЗУСЕФСУ и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. С издадена от последния Заповед № 03-РД/1969#1 от 10.05.2025 г. са делегирани на зам. - изпълнителния директор П. Д. С. правомощия да издава и подписва уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане (л. 11 и сл. от делото). В случая оспореният акт за отказ на финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 г. е подписан от Д. А. Г., в качеството му на заместващ П. Д. С.- зам. изпълнителен директор на ДФЗ, на основание заповед № 03-РД/4774/03.09.2024 г. /л. 10/ на изпълнителния директор на ДФЗ.

Както се посочи по - горе, по отношение подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане за кампания 2021 г., оспореното понастоящем писмо се явява второ по ред, след като с Решение № 1037 от 16.02.2024 г., постановено по адм.дело № 2422/2023 г. по

описа на АССГ съдът е отменил първото уведомително писмо на заместник изпълнителния директор на ДФЗ, в оспорената част, като незаконосъобразно и съответно е върнал преписката на органа за ново, мотивирано произнасяне при спазване дадените със съдебното решение указания по тълкуване и прилагане на закона. Следователно административният орган е обвързан от указанията на съда, поради което в случая заместник-изпълнителният директор на ДФЗ е бил задължен да постанови административен акт в съответствие с дадените в мотивите на визирания съдебен акт указания. Съгласно нормата на чл. 177, ал. 2 от АПК актовете и действията на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Съдържанието на посочената норма разкрива предвидената от законодателя санкция за неспазване на силата на присъдено нещо, присъща на съдебните решения, а не на мотивите за тяхното постановяване. Подобно противоречие може да е налице, ако с акта е отказано или е признато дадено субективно право и то със СПН, т.е. повдигнатият пред съда правен спор е решен по същество. В случаите, при които съдът, поради констатиран порок във формата и/или съдържанието на първоначалния административен акт, и/или при установени допуснати от административния орган съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му, е отменил акта и е върнал преписката за ново произнасяне, не е постигнато окончателно разрешаване на правния спор, т.е. единствено се възстановява неговата висящност. Когато обаче съдът се е произнесъл и по материалната законосъобразност на акта, чрез ясно изразено отричане или признаване на съответното субективно право, без значение дали е приложена нормата на чл. 173, ал. 2 АПК, то издаването на нов административен акт при повторно отричане или признаване на правото и то на същото основание от страна на административния орган ще доведе до пререшаване на спора, респективно ще обуслови нищожността на акта. В настоящия случай с влязло в законна сила Решение № 1037/16.02.2024 г. по адм. дело № 2422/2023 г. по описа на АССГ е отменено първото уведомително писмо, поради нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, като правото на жалбоподателя за финансово подпомагане в оспорената част от акта не е признато или отречено изрично от съда, доколкото разрешаване на спорното право не е било възможно поради липса на изложени в акта фактически и правни съображения. Съдът е върнал преписката с указания за ново мотивирано произнасяне по подаденото заявление за подпомагане, т.е. при това произнасяне следва органът да изложи съответните относими мотиви в административния акт, постановен като завършек на едно законосъобразно проведено административно производство. Така, съобразявайки съдържанието на оспорения по настоящото дело административен акт, настоящият състав не намира основание да приложи нормата на чл. 177, ал. 2 АПК.

Процесният акт е издаден в изискуемата от закона писмена форма и съдържа подпис на издателя си.

Административният орган е постановил процесното уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1599#6 от 16.09.2024 г., въз основа на административната преписка, относима за издаване и на първото уведомително писмо.

С процесното УП ответникът е оторизирал следните суми: сума от 8170,63 лева /от заявената от кандидата - 10863,59 лева/; по СПП е оторизираната сума от 4063,65 лева /от заявената от лицето - 4132,20 лева/; по ЗДП е оторизирана сума от 6069,13 лева /от заявените 6830,74 лева/; по Подмярка 13.2/НР 2 е оторизирана сума от 2083,42

лева /от заявените 2745.94 лева/; по Мярка 12/Натура 2000 е оторизирана сума от 7666,29 лева /от заявените 10100,38 лева/ и по СЗ - КЛЧ е оторизираната сума от 1586,16 лева от заявените 1680,12 лева – в тази част УП не е предмет на настоящия спор с оглед изричното заявление на процесуалния представител на жалбоподателя в с.з. на 04.11.2025 г. – л. 271 гръб.

В оспорения акт са посочени идентификаторите на парцелите (13 бр.), размера на недопустимите площи и основанията да бъде отказана оторизация на заявените субсидии. От колона 10 на Таблица № 1 е видно, че съгласно чл. 10, ал. 2, т. 1 от Наредба № 2 от 26.03.2018 г. за критериите за допустимост: 6 парцела са изцяло недопустими, а относно останалите 7 парцела, че част от съответния парцел е недопустим, с посочване на измерена недопустима площ. В тази връзка административният орган, след като се е позовал на чл. 43, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗПЗП, както и разпоредбите на чл. 13 на Наредба № 6 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 13 „Плащания за райони с природни или други специфични ограничения“ от ПРСР за периода 2014-2020 г., с процесното УП е намалил плащанията за кампания 2021 г. относно подробно индивидуализираните в таблица № 1 парцела.

Финансовото подпомагане е отказано/намалено с мотивите в акта в таблица № 1 /колона 10/, но и в разясненията относно колона 4 „Площ парцел след извършена ПНМ“, където се сочи, че площта на БЗС/парцел, установена чрез извършена от Технически инспекторат към Разплащателна агенция дистанционна проверка на място със заявка № 436289 от 03.08.2021 г. и последваща бърза проверка на място в периода 05 - 06.10.2021 г. За резултатите от проверката е изготвено уведомително писмо с изх. № 01-262-6500/859 от 25.10.2021 г., като към него са приложени контролните листа от проверките. В писмото е указано, че кандидата има право на забележки и възражения в писмен вид в рамките на 14 дни от датата на получаването му, като в указания срок в ДФ „Земеделие“ не е постъпило възражение. Това разяснение е повторено и в частта на акта, касаеща Натура 2000 /в разяснението, относно колона 4 на Таблицы 9 и 10 от акта/. Административният орган, в оспореното писмо, след като се е позовал на цитираните разпоредби и на посочени регламенти е отказал частично плащане по заявените мерки. От друга страна обаче, макар процесното УП действително да съдържа по - подробно изложение на фактически и правни основания, факт е, че между същите липсва взаимовръзка, съответно от тях отново не може да бъде направен еднозначен извод поради какви причини (фактически обстоятелства) от страна на органа е прието наличие на недопустимост за подпомагане.

В предходното отменително решение съдът е посочил, че административният орган не е спазил императивното изискване на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивиране на административния акт, като е налице липса на фактически и правни основания за издаването му. В настоящото съдебно производство съдът счита, че мотиви са изложени, но от същите отново не може да се установи каква е причината за наложената санкция за намаляване на финансово подпомагане. Липсата на конкретни и относими констатации пречатства жалбоподателя надлежно да упражни правото си на защита срещу оспорения административен акт и освен това не позволява на съда да извърши надлежен контрол за законосъобразността му.

Предвид горното, съдът и в настоящото съдебно производство намира, че процесното уведомително писмо е издадено при нарушаване на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В същото има изложени неясни

съображения, които не са съобразени в пълнота с установеното в предходното съдебно решение и които в своята съвкупност водят до извода за липса на ясни, конкретни и относими мотиви. /В този смисъл Решение № 12416 от 03.12.2025 г. по адм. дело 7051/2025 г. по описа на ВАС, V отделение/.

На следващо място, основателно е и основното възражение на жалбоподателя, че в производството не е спазена процедурата по своевременно уведомяване на кандидата за резултатите от извършените проверки на място.

По делото липсва спор, че цитираното по - горе уведомително писмо с изх. № 01-262-6500/859 от 25.10.2021 г. на началник отдел „РТИ“, с приложен доклад за осъществените проверки на място, не е връчено на жалбоподателя. От приобщеното по делото известие за доставяне от 16.12.2021 г., същото е върнато като непотърсено /л. 211, 212/. В тази връзка с протокол за уведомяване № 6 от 14.02.2022г. /л. 57/, на 28.02.2022 г. в РТИ – Х. е поставено съобщение на таблото за уведомления/сайта на ДФЗ до изрично посочени земеделски производители, един от които е и С. К., като срокът на уведомлението е до 15.03.2022 г. Липсват доказателства от страна на ДФЗ да са предприемани действия по връчване на визираното писмо, чрез друг способ (л. 18а, ал. 7 АПК – чрез устно връчване), доколкото на ДФЗ е известен телефонният номер на жалбоподателя. От приложения по адм. дело 2422/2023 г. по описа на АССГ протокол (л. 34) е видно, че жалбоподателят освен телефонен номер е предоставил и електронна поща, но по административната преписка липсват доказателства за извършени действия по уведомяване по телефон или по електронен път.

Съгласно чл. 26б, ал. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) проверяващите изготвят доклад за извършената проверка на място, който се подписва от тях и от проверяваното лице или негов представител. В случая категорично се установява по делото, че докладът не е подписан от кандидата и същият не е бил запознат с констатациите в него. Ето защо, предвид разпоредбата на чл. 26б, ал. 4 ЗПЗП, съображение 13, съображение 41, 44, 81, чл. 3, чл. 15, глава III, раздел 1 и 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие (Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията) и липсата на доказателства, че кандидатът е запознат с резултатите от проверката на място през месец октомври 2021 г., следва да се приеме, че УП се явява издаден при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила - чл. 146, т. 3 АПК. /В този смисъл е Решение № 12257 от 11.12.2023 г. по адм. дело 1968/2023 г. по описа на ВАС, V отделение; Решение № 7084 от 13.07.2022 г. по адм. дело 2899/2022 г. по описа на ВАС, V отделение, Решение № 5298 от 18.05.2023 г. по адм. дело 6287/2023 г. по описа на ВАС, V отделение /.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореното уведомително писмо е издадено при неспазване на установената от закона форма, поради липсата на конкретни фактически и правни основания за издаването му и при съществено нарушение на административно-производствените правила, т.е. при наличие на отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК, поради което следва да бъде отменено.

В случая естеството на административния акт не позволява решаването на въпроса по

същество от съда, поради което и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на административния орган за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите по-горе на настоящето решение.

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят в общ размер на 1010 лева, от които 10 лева заплатена държавна такса и 1000 лева заплатено адвокатско възнаграждение (договор за правна защита и съдействие на л. 283 от делото). Бланкетното възражение на ответника по чл. 78, ал. 5 ГПК е неоснователно и не следва да се уважава предвид размера на заплатеното адвокатско възнаграждение и предмета на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 44 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021г. с изх. № 02-220-6500/1599#6 от 16.09.2024 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в частта, с която е отказано подпомагане по Подмярка 13.2/НР2, СЕПП, мярка 12/Натура 2000, СПП, ЗДП, във връзка с подадено заявление с УИН 22/130521/03891 за кампания 2021 г.

ИЗПРАЩА административната преписка на заместник изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне по подаденото от С. Н. К. заявление за подпомагане с УИН 22/130521/03891 за кампания 2021 г., при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Държавен Фонд „Земеделие“ да заплати на С. Н. К., ЕГН - [ЕГН], сумата от 1010 лева /хиляда и десет лева/ - разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

съдия: